

Estimats tots.- He tardat un parell de dies més a escriure-us perquè el dia que venia havia de fer-ho, va telefonar el Voldar.

He estat molt content de la vostra carta. Ara ja no veig una mica més soltat el pare, ja puc seguir normalment la vostra manera de pensar els dies en aquestes verges com diem nos de veure. Ahòrs de veure-la, havent d'imaginar-vos hora d'aquell m'ac ha sentit que per ell sol ja quasi tenia una vida pròpia, us veuria i em seria bé que era molt lluny. Ho heu mes pensat de Solvat. Papassant,

" Si a mesos lluny, tan lluny que molt soltat que mai no hauria vist tan clar com ara. Que tan poca la distància geogràfica? La Unió Soviètica no es mesura en quilòmetres, sino en coneixement. A l'ètica jo sabia et la vostra ocupacions, a cada hora del dia no sol la habituds, sino que, una tarda de març de, podria ploure. - Aquesta tarda que heu, et que hauria anat a la un tard amb el carrer vell d'Altoirauc hi a la tornada, ^{rel costat de} la cèquia de Tòrs, hauria descobert a la carretera de la Morada per a veure aquell gran país - és un país? - que hi ha

anava de l'host del Silvi Vidal, embont al
fany escolar dels Camps, i ~~que~~ el bullatje
del qual ja deu haver ves aquell colar
d'or tan saurement, tan l'ira, tan
mudra, que ens hauria aturat més
d'una volta en les noties passades...

Ara, a Barcelona, hem començat una
nova manera de viure, i us hauran de
per noves habituds, noves costums, nous
gustos que jo no compartire i dels que
no en sabe' res, més que allò que
m'expliquen... I amb tanta bona com
time per exempli novis que de pensar
ments, ja no deu pensar quina ardeur
time d'aquesta mena d'explicacions!
Com més cosa sabe' de novaltre, més
vost us triu de. I us mill tenir sempre
al meu costat, per deixar que hauris
d'assiar! Recordem-se'n, ara i després.

Estic molt content, a l'etat de veure que
el pare és molt més jove del que
em semblava les seves iniciatives, la
seua actitud, organització del temps, em
semblen molt bé en elle matèries, i
sol em demostren que els contemporanis
no l'han vivat pas de la seva sol-
radura - per a ell i per a tots - exacti-
ment. Recordo que amb el Víctor parlarem

un peu, en aquells temes fabulosos de l'edat d'
or del muntanyes, de com aquella locució
"Tot d'una peça", que s'aplica als homes, se
caracter bacallat, podria aplicar-se al país.

I em sembla que aquesta peça és encara
més solida i més treballada del que em
pensarem. Per què jo sé el que són trenta
anys, o vintisets anys, i he de suposar
que, aproximadament, seixanta és perquè
més que ~~dues~~ regades, trenta i veig
que el país dedica un navell d'homs
a estudiar l'ortografia, — (Mirió, i'tri?), i
es veu per pensar mitjan la seva consulta
a Barcelona; d'altra banda, no oblidar
que als vint, hi fan petició, i no
però les seves de inquietar la Biblioteca
ca de l'Ateneu. — Tot això, essent

La pedrera deu ser més satisfeta, de
veure com la seva millor qualitat, la
que a ella li conservava la seva espina
tant més a la hi, no s'han pas extingit
sit en la llum. —

Per, el país deu estar pensant que això és
una ensenyança, i que realment deuenament
hi vint anys. Doncs no, i en tinc sense
de dir-ho, encara que se'n sigui, no m'hi
vull callar. Ja em limito a parlar d'ell,
que si diria el que penso de tots plegats.

La em dices si el Perany continuen a les darreres
si venen ha canviat Ben ha tornat ara all
passa quinze dies a Prigecida. All d'ara
que hi ha tornat en Pere Mar i ha quedat
i ara que van menjant. Si la com no
sembla que not d'ara, no es d'ara ara es
una situació un dia en posant ara

Ara mateix ~~el~~ el que hi ha ara no
es la continuació d'ara Santon Sita. El seu
sentit es parent de la sangarata plane
i agraes mi ha mesurat ~~els~~ no es
que jo tenia de la qüestió.

Per ahi ens ha uns dies magnífics. Tot
és tan verd, tan blau i té tanta sang,
de sang, que hom ha de fer un somriure
per a ~~entendre~~ en la realitat — però que
és la realitat; la nostra sang, o un hi el
herba d'aquests que hosten ara, tan indistint
a tot el que nos sigui el sol i la pluja horra?
Es clar que l'hebra ~~era~~ ~~era~~ ~~era~~
~~era~~ també més enllà de la nostra.

Per ahi ens, estudió. M'han dit les
lletres de Patologia del Jove i de Dina, i les
a Madrid, que són una meravella. Ho conec
ent per sang. Alguns ho ha llegit el Perany
de tota, que està bastant bé. I així a tot, ja
està bé, el València? L'hebra mi ha escrit; em dona
molts records per a tu, comissari. En Sale,
està bé a l'Assemblea Nord.

Ahucades per a tot hom

N. J. J. J.